

imidlertid, inden jeg forlader dette Punkt, gjøre opmærksom paa, at jeg sagde, at jeg kjendte ikke Kommissionens Betænkning; men Marineministeren har ved Lovforslagets Fremfættelse selv, Sp. 283, anført Noget af, hvad Kommissionen har sagt, og der staar, „at den Kommission, der har været nedsat, bifaldt i det Hele taget det forelagte Udkast, men udtalte ganske vist, at den kunde ønske, og at den ansaa det for rigtigere at stræbe hen til at faae en noget større Flaade end den, jeg her har nævnet“. Jeg tror derved at give en Begrundelse til de Udtalelser, jeg er kommen med, saa meget mere, som jeg har villet have, at man, naar man tænkte sig det værste Tilfælde, skulde tænke det tilbunds, og at det vilde være en Illusion at tage det næst værste for Flaaden og det værste for Hæren. Jeg skal forøvrigt være enig med den ærede Minister, naar han fremdeles siger, at han indrømmer, at det vilde være heldigere at have flere Skibe, og naar han ikke har anmodet om det ved Lovforslagets Fremfættelse, saa var det, fordi han ikke troede, at man med de Midler, der antoges at ville blive bevilgede, kunde naae mere end det her foreslaaede. I dette Punkt kan jeg være fuldstændig enig med den høitærede Marineminister, at man maa nedstemme Fordringerne og blive ved det, man kan faae. Jeg anser det, ganske i Overensstemmelse med, hvad den høitærede Minister har udtalt paa et andet Sted, for, at man maa for sig selv og altid at tro og tænke, at man skal have det Børste, thi man kunde jo altid tænke sig noget endnu Børre. Nei, man maa gaa ud fra det, som sandsynlig og oftest vil hænde, at der er Fordele paa begge Sider, saavel hos Fjenden som hos os. Jeg tror derfor, at, naar vi ville stige ned fra det ugunstige Trin, som man saa længe har bevæget sig paa, og komme til den nøgne Virkelighed, til et mere ædrueligt Standpunkt, stille Forholdene sig ganske anderledes til det, som den høitagtede Marineminister har forlangt. Misforholdet nemlig mellem den Flaade, som er forlangt her i Lovforslaget, og den, som den fjendelige Magt vilde kunne stille op, vil vel være tilstede, men ikke nær i den Udstrækning, som jeg i første Tilfælde udviklede. Der er paa Havet saa mange Chancer for den Lille til at kunne være heldig overfor den Store, ialtsald langt flere, end der er paa Landjorden. Jeg skal ganske kortelig nævne nogle saadanne Chancer. Der er Farvandet for Exempel rundt omkring Danmark; det er meget grunbet, lavt og har lange Landgrunde. Det er heldigt til et Forsvar, og længere vil den høitærede Minister ikke gaa, og længere agter jeg heller ikke at gaa. — Denne Fordel, at Farvandet er mindre dybt, desærmerer paa en vis Maade en stor Del af Fjendens dybtgaaende Skibe, som jo Fjenden ogsaa mere har bygget for Kampen paa det aabne Hav. Naar jeg ser hen til den af mig her nævnte Sømagts dybtgaaende Skibe,

skal jeg blot nævne, at dens Pantserfibe stikke fra 23 $\frac{1}{2}$ —26 Fod i Dybde og Pantserforretterne c. 19 Fod. Det vil derved blive tydeligt og klart, at saa dybtgaaende Skibe ikke egne sig saa godt som mere lavtgaende, lige overfor Danmark i alt Fald. Det vil dernæst være ganske overordentlig vanskeligt for en Fjende at blokere de Skibe, vi have; thi Landet er jo fuldt af Indløb og Stræder, som han ikke kjender, og i hvilke vi kunne smutte ind. Jeg skal ikke gaa i Detailler, men jeg kunde nævne en stor Mængde særlig ved Aggersøfund og Syd for Aggersøfund. Endelig kunne vi borttage Sømarkerne — derpaa lægger jeg overordentlig stor Vægt — og slukke Fyrene. Jeg har vel hørt det ærede Medlem for Anders Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) betvivle, at man kunde gjøre det. Jeg vil lade det staa hen; jeg tror, man kan gjøre det. Hvad man under alle Omstændigheder kan gjøre, er at benytte Mærker, som vi selv opføre paa vore egne Kyster, og som kun ere kjendte af den danske Orløgsflaade, men som Fjenden ikke kjender; saa har man deri en Nettesnor for Seiladsen, som bevirker, at man er forud i Seilads for Fjenden. Endelig er der mange Smuthuller til Torpedobaadene, Torpedobaadene, dette overordentlig vigtige Vaaben for den Lille, der vil forsvare sig mod den Store. Jeg tror, at navnlig disse Baade eller Skibe have langt større Betydning for den Svagere end for den Stærkere. Endelig har man foruden disse Ting og ogsaa foruden Terrainet, som har den Fordel, at vi sjænde det, men Fjenden ikke, en Allieret eller kan have en Allieret i Veirforholdene, i Storme, der pludselig kunne komme. Vi ligge jo under en nordlig Bredegrad. Fjenden kan være ude med Dropperne, og der kan saa komme en Storm — det er i alt Fald en Mulighed. Der kan komme en Regntykning, Laage, endogsaa naar det er det allerstærkste Veir. Der er ogsaa en uberegnelig Strømsætning, som allerede ved Vindstifte ude i Nordøsen bevirker Forandring i Strømmens Retning her i vore Farvande, og endelig kan et heldigt Ekud fra vor Side, om ikke fuldstændig ødelægge, saa dog bevirke, at et af Fjendens Pantserfibe kan blive ufampdygtigt. Hvad betyder det ikke, naar Fjenden mister et Skib? En Torpedobaad kan maasse være heldig og udrette det Samme mod et Pantserfibe af Fjendens. Man kan sætte det lige med et Regiment, som Fjenden mistede. Det er ikke alene Skibet, han mister, men det, som gjør saa meget paa Havet: Han taber Tiliden til sin Overmagt, og det er en stor moralisk Seir, hvis man er saa heldig strax i Begyndelsen af en Kamp at kunne bibringe ham et såleligt Nederlag, selv paa et enkelt Skib. Endelig kan man ved en dristig udført Manøvre løbe paa med en Vædder. (Ber g: Alt det kan Fjenden ogsaa!). Gudbevares, det staar begge Parter frit for at slaa hinanden ihjel. Men at dette ikke er